

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecătorii:

Tatiana Vieru
Ion Druță
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de avocatul Dorel Rotaru, în interesele lui Ionel Pavel împotriva deciziei din 31 mai 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ionel Pavel împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La data de 25 mai 2015, Pavel Ionel s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne al RM, ulterior concretizând cerințele și solicitând anularea ordinului nr. 246 ef. din 24.04.2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, restabilirea în funcția de șef al sectorului de poliție nr.2 al IP Rîșcani al DP mun. Chișinău, în gradul de locotenent-major de poliție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu începând cu 24.04.2015 pînă la data restabilirii în serviciu și încasarea prejudiciului moral în sumă de 20000 lei.

În motivarea acțiunii a invocat că, începând cu 30.04.2009 a activat în cadrul organelor afacerilor interne, iar de la 07.03.2013 deține funcția de șef al sectorului de poliție nr.2 al IP Rîșcani al DP mun. Chișinău.

Prin ordinul nr.246 ef. din 24.04.2015 a fost sancționat disciplinar cu concediere pentru încălcarea prevederilor art.26 alin. (1) lit. κ) al Legii nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, pct.8 alin.(11) al Statutului disciplinar al polițistului, aprobat prin hotărârea Guvernului RM nr.502 din 09.07.2013, care s-a manifestat prin neinformarea șefului ierarhic superior și autoritățile competente cu privire la faptele de corupție cu care a luat cunoștință în perioada 04- 09.03.2015.

Susține că la 09.03.2015, fiind bănuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal în cauza penală pornită de Procuratura Anticorupție a fost reținut. Prin ordonanța din 12.03.2015 emisă de Procuratura Anticorupție a fost pus sub învinuire, încriminându-i-se comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod penal, trafic de influență, exprimat prin estorcarea de bani, personal, pentru sine și pentru

o altă persoană, săvârșite intenționat de către o persoană care susține că are influență asupra unui funcționar, în scopul de a-1 face să nu îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiile lui de serviciu.

Până a se adresa în instanța de judecată cauza penală nu a fost finalizată, nu s-a pronunțat o sentință de condamnare de către instanța de judecată competentă.

Din conținutul ordinului contestat rezultă că, ancheta de serviciu a fost declanșată la 18.03.2015 de către Serviciul protecție internă și anticorupție a MAI pe faptul reținerii sale la 09.03.2015 de către angajații SPIA în comun cu angajații Procuraturii Anticorupție, în timp ce potrivit ordonanței de începere a urmăririi penale a estorcat și a primit suma de 2000 lei de la cetățeanul Ivan Dimov. Pîrîtul a pus la baza ordinului de sancționare informația cuprinsă în ordonanța de punere sub învinuire din 12.03.2015, emisă de procurorul Procuraturii Anticorupție.

Susține că în perioada exercitării atribuțiilor de serviciu, inclusiv în perioada 04-09.03.2015 nu i-au devenit cunoscute careva fapte de corupție, care ar fi fost necesare de a fi raportate în conformitate cu prevederile legislației în vigoare. Faptele expuse în ordinul contestat, preluate din ordonanța de începere a urmăririi penale și punere sub învinuire nu corespund adevărului și urmează a fi dovedite prin prisma principiului prezumției nevinovăției din art. 21 al Constituției RM și art. 8 din Codul de procedură penală în cursul examinării cauzei penale pornite în privința lui.

Concluzia Serviciului protecție internă și anticorupție din cadrul anchetei de serviciu referitor la faptul că nu a informat șeful ierarhic superior și autoritățile competente cu privire la faptele de corupție de care a luat cunoștință în perioada 04-09.03.2015 este declarativă. La fel susține că prin privarea de dreptul de a face cunoștință cu materialele și concluzia anchetei de serviciu i s-a îngădit dreptul la apărare.

Menționează reclamantul că angajatorul urma să dispună concedierea sa doar în condițiile prevăzute de lege și numai în situația în care ar fi existat premise legale, exhaustiv reglementate de Codul muncii și Legii nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului de încetare a contractului individual de muncă. Legislația în vigoare prevede modalitatea de îndepărtare a salariatului învinuit de comiterea unei infracțiuni de la executarea obligațiilor de serviciu și anume suspendarea contractului individual de muncă pe perioada efectuării urmăririi penale și examinării cauzei în instanța de judecată pînă la pronunțarea unei decizii judecătorești definitive. Urmare a concedierii ilegale din funcția deținută i-au fost cauzate suferințe morale, deoarece pe tot parcursul activității sale în cadrul organelor afacerilor interne nu a admis nici o ilegalitate care ar discredita imaginea polițistului.

Prin hotărîrea din 11 decembrie 2015 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată a lui Pavel Ionel.

Prin decizia din 31 mai 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Pavel Ionel și a fost menținută hotărîrea din 11 decembrie 2015 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău.

La data de 14 iulie 2016, avocatul Dorel Rotaru, în interesele lui Ionel Pavel a declarat recurs împotriva deciziei din 31 mai 2016 a Curții de Apel Chișinău,

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele inferioare au încălcat normele dreptului material, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Mai indică recurentul că erorile comise de către instanța de fond și cea de apel au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale recurentului și că au fost

încălcate normele dreptului procedural, deoarece instanța de apel a examinat cauza în lipsa apelantului și a reprezentantului acestuia, care nu au fost citați legal.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 31 mai 2016. Conform materialelor pricinii, decizia instanței de apel a fost expediată recurentului la data de 15 iunie 2016, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Recursul declarat la data de 14 iulie 2016 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de avocatul Dorel Rotaru, în interesele lui Ionel Pavel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Dorel Rotaru, în interesele lui Ionel Pavel, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența

probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de avocatul Dorel Rotaru, în interesele lui Ionel Pavel, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Dorel Rotaru, în interesele lui Ionel Pavel împotriva deciziei din 31 mai 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Ion Druță

Oleg Sternioală